

Бечлија и соцреализам

Значајан али занемарен српски вајар Радета Станковић (1905-1996) коначно ће се наћи пред београдском публиком са 120 експоната - осамдесетак скулптура насталих између 1935. и 1995, 20 цртежа и 20 фотографија. Ову постхумну ретроспективу приређену поводом пет деценија од оснивања Факултета примењених уметности, где је Станковић био професор, публика ће моћи да погледа од вечерас у 20 часова у Народном музеју.

Рођен у богатој и угледној породици у Бечу, ученик Ивана Мештровића - Радета Станковић је за собом оставио богат и занимљив опус

који се може "прочитавати" кроз неколико слојева. Мода и диктат одређених историјских епоха су оставили видан траг на његовом делу па се оно може сем кроз естетске категорије вредновати и кроз одређена идеолошка пулсирања на овом терену.

Мада је његово највеће дело, споменик краљу Александру Карађорђевићу у Нишу срушено и претопљено после Другог светског рата, у Београду на овог занимљивог вајара још подсећају "Обалски радник" на Сави, Електромонтери, "Васа Чарапић" у самом центру Београда...

С. П.

Радета Станковић: Мушки акти